

[Statsministeren]

med den lov, som Folketinget har vedtaget, men lovens bestemmelser er, som jeg nu har nævnt, ikke tilfredsstillende, og regeringen er derfor indstillet på at foreslå loven ændret.

Det er regeringens opfattelse, at loven må ændres, således at der er ret til genansættelse. Hvis genansættelse undtagelsesvis ikke kan finde sted, skal der være hjemmel til at give en betydelig større godtgørelse, således at lovens beskyttelse ikke bliver illusorisk. I så fald vil der formentlig være en væsentlig større tilskyndelse til at vige tilbage for det, der jo er ulovlig afskedigelse på grund af manglende tilknytning til bestemte organisationer.

Regeringen har nu iværksat et arbejde med henblik på en sådan ændring af loven, som jeg har omtalt. Når disse undersøgelser er tilendebragt, vil regeringen vende tilbage til Folketinget med et lovgivningsinitiativ, og jeg håber så, at vi kan samle et bredt flertal i Folketinget for at få sikret organisationsfriheden væsentlig bedre end i dag.

Forhandling

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, jeg skal vel starte med at sige tak til statsministeren, og det er hermed gjort.

Det var ikke lige det, jeg ventede – og dog. Statsministeren taler om genansættelse og større godtgørelse. Jeg må fra starten af denne debat sige, at det ikke er det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at man ikke kan blive fyret fra den arbejdsplads, man har, fordi man ikke ønsker at stå i den fagforening, som arbejdspladsen siger man skal stå i, men eventuelt ønsker at stå i en anden. Det er det, debatten drejer sig om, og jeg vil meget henstille til ordførerne, at det er det, debatten kommer til at dreje sig om.

Vi ved jo, fra sidste gang vi diskuterede organisationfrihed, at Venstre samler til pulje – det gjorde de i hvert fald sidste gang – før man vil tage stilling til noget som helst. Kristeligt Folkeparti ville vente på højesteretsdommen, og det ville også statsministerens parti, Det Konservative ikke særlig folkelige Parti, før man foretog sig noget som helst.

Dommen fra Højesteret er nu serveret, en salomonisk dom, der ikke tog stilling 100 pct., men efterlod lige nøjagtig så megen tvivl, at det nu er Folketingets opgave at lave

en lovgivning, som selv Højesteret ikke kan undlade at følge.

De af politik gennemsyrede fagforeninger kan indtil videre fortsætte deres manipulation, deres demonstrationer, deres højtråben for at gennemtvinge deres partipolitiske synspunkter.

Det er de ting, vi skal sikre borgerne imod, og det er det, denne forespørgsel vil have partierne til at tage stilling til.

Det mest groteske er endda, at regeringens fortsatte hælden vand ud af ørerne uden at foretage sig noget reelt resulterer i, at organisationsfriheden ikke er en realitet herhjemme. Man beskytter reelt et system, der ved sine tvangsbidrag og tvangsendmeldelser bruger millioner på at bekæmpe regeringen. Det er nærmest absurd.

Nu har vi jo netop haft første behandling af et forslag, der skal give de politiske partier en ekstra gang millionstøtte. Pudsigt nok får Socialdemokratiet mest, omkring 10 millioner skatte kroner, ud over hvad der tilflyder dette parti af tvangsudskrevne fagforeningsmidler. Ja, selv de pæne borgerlige vælgere yder bidrag på den måde til Socialdemokratiet.

En tidligere undersøgelse fra Observa viste, at omkring 200.000 konservative vælgere på den måde betaler til socialismens fremme. Det er helt fantastisk, men nok en typisk dansk historie fra det virkelige liv.

Der er snakket nok om disse ting, nu må der handling til. Fremskridtspartiets dagsorden er en bekræftelse af menneskerettighedernes artikel nr. 20, hvori der står, at ingen kan tvinges til at være medlem af en forening. Denne korte sætning skal vi nu se om dette Ting vil leve op til, eller om der skal dalres videre med tomme ord og tilsvarende løfter.

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne fremsætte:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget pålægger regeringen i denne folketingssamling at fremsætte nødvendige lovforslag, der skal sikre den fulde organisationsfrihed i Danmark, således at ingen mere kan tvinges til medlemskab af en bestemt fagforening mod eget ønske eller til gennem et sådan medlemskab at skulle betale til partipolitiske formål,